

מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת?

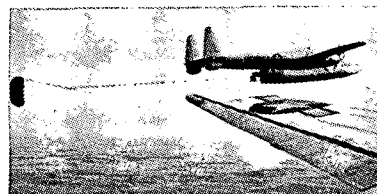
שתי תכליות למצרים בלוב: כלכלית-מדינית — ואסטרטגית-תוקפנית. עישרה החדש של לוב בנפט מסביר את הראשונה: סיפוק למאואיי מצרים פנימה — אך גם הרחבת הבסיס לאימפריאליזם השתלטני הנאצרי. השניה מוסברת על-ידי הכרוזתיה, שהנן גלויות, זאינן בקלטות רק על-ידי מי שרוצה להתעלם מהן: ההכרח לסלק כל משען בריטי ואמריקאי שנותר באיזור — למען מנוע כל התערבות והפרעה בשעת ההתנפלות החזויה על ישראל. אכן, הגשמת התכנית (לוב, קפריסין, עדן, המפרץ הפרסי) היתה „מבודדת“ מבחינה זו את ישראל למרחק אלפי קילומטרים רבים. לגבי בריטניה (וארה״ב) העיקר כאן אולי לא „בסיסים“ כי אם תחנות-ביניים למוטסים, שהן תנאי לקיום כוחן באיזור האוקיינוס-ההודי כולו, מסינגפור ועד קניה — אך, כמובן, גם סביב הצי-האי הערבי. מאמרו של סגן ש. ז. (עמ' 3) מציג את הרקע המקומי להשתלטות מצרית בלוב, ומסיבותיה הצפויות שלה — וגם מרמז לדרך האפשריות: חרוזר ריב בין אוכלוסי חלקיה השונים של הממלכה הצעירה; חתירה רעיונית-לאומנית, ואישית-מפתח, בקרב שכבת-המשכילים המתהווה — וביחוד בין „מחוסרי-התעסוקה“ שבה; ניצול התסיסות בריכוזי „פרולטריון-הסחבות“ המקופח המצטבר ב„שכונות-הפחים“ שבשולי הערים; זינוק — ברגע של משבר בהורשת המלכות. ועל רקע כל אלה — כבר עתה — לחץ פסיכולוגי-פוליטי, על-ידי הצהרות „מכונות“ מקהיר, המאלץ כבר את המשטר הלווי להתחיל בכרית-קברו בידירה-וא: לדרוש הסתלקות מיקדמת של ה„מערב“ מארצו. אכן — נושא אקטואלי; ולא רק לגבי לוב הרחוקה.

דבריו (על פי הרצאה למפקדים) של אל"מ מ. פלד בנושא „טכנולוגיה ובטחון“ (עמ' 12) ודאי שנוגעים בהמון של ענינים ש„כבר שמענו על אודותיהם“. ברם יש להניח כי ללא-מעטים מן הקוראים יסיפרו דברים אלה — בכללותם או בחלקם — שני דברים: הסבר לכמה מהשפעות-הגומלין החיוניות, בין התפתחות הטכנולוגיה לעובדות יסוד בתחום הצבאי והבטחוני, שאנו מזכירים אותן תכופות — אך לא תמיד מבררים את חוכנן; וראית חופעות אלו במסגרת כוללת ומקשרת. הטכנולוגיה החדשה — בת המדע הנה; ועל כן מגשת סקירה ראשונה זו (שהמשכה יבוא בקרוב) במסגרת המדור „במפגש המדע והמלחמה“.

מבצעים מוטסים — הם כמל העוזה. אך יש בהעוזה זו צד מיוחד-כימוני: היא מחושבת מראש, לאחרון פרטיה ודקדוקיה (ככל מעשה נועז המתוכנן-מראש — בין פשיטת „קומנדו“ או מעשה-טרור של מחתרת וכיו״ב). שתי פנים אפשריות לחישוב והכנה אלה. כשהמדובר ב„פגע-זורח“ — הרי העיקר הוא ההסתלקות; ואילו לגבי „פגע, תפוס, החזק“ — מותנה הכל בשליטה: משך-הזמן, תספוקת, תגבור. ככל שיארך הזמן — יגבר הצורך בתספיקת מוטסת. מכאן חיוניות הנושא בו עוסקת סקירתו של רס״ג ד. שביט (עמ' 23) על המושגים המקובלים בתחום זה בצבאות השונים.

רבים עתה השוקדים על שכלול מכשירי-מלחמה. תורת האחזקה של נשק וציוד הצמיחה ספרות ענפה ברחבי-העולם (קריאות חילות-החימוש אל המפקדים בענין אחזקת הרכב — הן בלבד רבו מספורי). אך ידענו: מכשירי-המכשירים, גם בצבא ובמלחמה — הוא, בסופר-שלי-חשבון, האדם. הלמדנו ל„אחזק“ אותו כראוי? עד כמה נשכח הכופת בתחום זה ה„אלף-בית“ הראשוני ביותר — זאת סיפר וניתח, לגבי צד אחד שבסוגיה זו, בר׳גנ. מרשל בחוברת „ניידותו של הלוחם“ (קונטרס מס' 2, בהוצ' „מערכות“, שנת 1952). בא עתה מ״ר-גנ. ניומן (אמריקאי אף-הוא), ובמאמרו „שנתו של החייל“ (עמ' 31) מצביע על חוסר-ההכנה השולט לעתים קרובות-מדי גם בתחום זה — ועל תוצאותיו. הנוכל לומר כי אין לנו כלל מה ללמוד מהערתו — ומה לתקן?

מניעת-שינה כמידה מופרזת — גורעת מיכולת החייל. לגבי מפקד, העושה שנים ארוכות בתפקידו, עלולים מיעוטי-שינה ומתח כרוניים לערער את כושרו הבסיסי ולקצר את שנות-עבודתו-היעילה. פגע זה — רווח ביננו. אין תימה שסא״ל דר. ישראל חהריק ז״ל, אשר משך שנים הופקד — ההפקיד עצמו — על אבטחת בריאותם של אנשי צה״ל הקדיש לבעיה זו אחת מרשימותיו („דיבוק המתח“ — ב„מערכות“ חוב' קל״ח). כפי שכבר הובטח (בחוב' קנ״ח) ניתנת היא עתה בשנית — לזכרו, רשימה זו של דר. י. מהריק (עמ' 30) ודבריו של גנ. ניומן — שני גילויים של אותה בעית-יסוד עצמה — מוצאים את מקומם הטבעי במדור „על משמר כושר איש-הצבא“ שבחוברת זו.

מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת?